

Så er vi kommet frem til en rase som mange av våre lesere har ventet på, den lille dvergrase - Hermelin. Som en meget populær sports- og hobbykanin, er Hermelin blitt velkjent over hele verden, også fordi at den er godkjent i alle farger, tegninger og pelsstrukturer. Mangt og meget av artikler er også skrevet om dvergkaniner opp gjennom årene. - Men når viste en dvergkanin seg for første gang?

Tekst: Bjørn Egeland
Foto: Elisabeth Theodorsson

For de fleste kaninraser så kan vi oppgi et årstall, for hvornår de viste seg for første gang. Kan vi egentlig det, når det gjelder en dverg? For hvornår er en kanin en dverg? Hvor liten skal kaninen være for å betegnes som en dverg? - Men vi kan vel uansett fastslå at Hermelin er en av våre eldste raser . . .

Dvergrasen Polish, fra England

Kaniner, som kan betegnes som dverger, omtales for første gang i 1850 i en engelsk fortegnelse over forskjellige kanintyper. I noen få linjer fortelles det at rasen Polish er en liten hvit kanin med røde øyne, og som har en vekt på ca 1,6 - 1,8 kg. Det var den korte beskrivelse, men så er det lagt til noen opplysninger om «de indre egenskaper» - Polish er: «*svakelig, ikke god i avlen, meget sky, en stakarslig kanin*». Historien forteller videre at Polish ble utstilt første gang i 1884 i Hull, og det var da laget en beskrivelse på rasen til å bruke under bedømmelse.

I historien til opphavet for hvite dvergkaniner, sies det at de stammer fra en engelsk oppdretter, Mr. Meynell i Darlington. Dvergen fikk rasenavnet Polish, utstilt i Hull i 1884, og så videreutviklet av tyske oppdrettere. De fargede og tegnede varianter ble avlet fram av hollandske oppdrettere og godkjent der i 1940

til Hermelin. - Historien er også nemlig slik . . .

I 1948 kjøper engelske oppdrettere tilbake Hermelin fra Holland, og tar den opp i sin standard noen år senere, men gir den da navnet Netherland Dwarf! En kan vel da si at de «fraskriver» seg æren for å være opprinnelsen til Hermelin.

Men før den tid, i 1930-årene, fremavlet de hollandske oppdrettere den ene fargevariant etter den andre. I 1940 ble de tatt opp i hollandsk standard som egen rase, under navnet Kleurdwerg (fargedverg). De ble eksportert til mange land, og i de fleste europeiske standarder gikk de inn som egen rase; fargedverg - men ikke i nordisk, vi har alle inn under Hermelin.

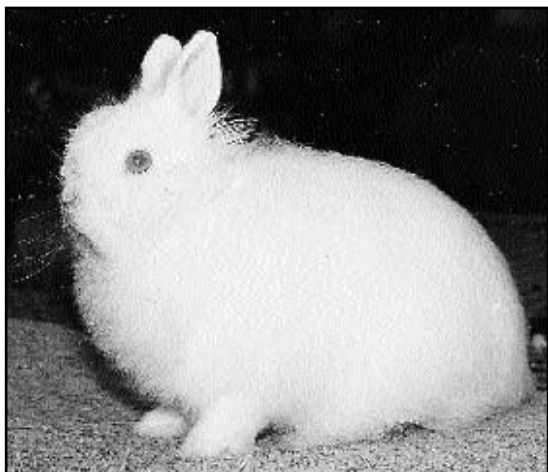
Rasenavnet Hermelin, er altså i de fleste land betegnelsen «kun» på den hvite variant i rød- og blåøyet, og slik er det også i Europastandarden.

Den blåøyde variant har sitt utspring fra Sachsisk Hermelin, som to tyske oppdrettere kalte sine «nyheter» på en utstilling i Leipzig i 1919. Vel, vel, Hermelin? Vekten var visstnok 2-2,5 kg, og bar vel da preg av at de ikke var så mange generasjoner fra sin «far» Wiener hvit, som vi kjenner i fra 1907 (presentert i TK nr 6.2000).

I referat fra dansk LU-88 støter vi igjen på Polish, og var da importert fra England til Danmark av Hermelinklubbens Lars Ellyton og Erik Rasmussen. Her blir den da opptatt i Nordisk Kaninstandard (imidlertidig) som Dverghare.

Pelskaninen Hermelin

Som nevnt før, har flere kaniner fått sine rasenavn for å gjøres mest mulig spenende. Det må også sies om grunnen til navnet Hermelin. Men nå var det faktisk slik at denne lille kanin ble sterkt fokusert på sin vakre og verdifulle pels, og skulle være en hermelimitasjon. Dette fremgår tydelig av de gamle standarder og beskrivelser. Standarden fra 1926 sier fargen skal være snehvit, og pelsen; kort, bløt, tett og glatt. I en rasebeskrivelse fra

Hermelin hvit rødøyet i pelsvarianten fuchs. Dette er et dansk dyr fra Bent Jensen. Varianten finnes hos oss, men dessverre ikke så ofte å se på utstillinger. Fuchspelsen er jo arbeidskrevende og trenger mye stell, noe som ble omtalt og «belyst» i TK nr 4 / 2002.

1937 kjennes tydelig igjen slik som Hermelin typemessig er i dag, selv om den er større: Idealvekt er 1,5 kg, og dyr under 1 kg og over 2 kg bedømmes ikke. Pelsen er fortsatt det viktigste, hvor skalaen har 50 poeng avsatt til pelsens 4 punkter, og den beskrives slik: Pelsen er bløt og tett, den har bløt underull og korte hår. Hår-laget skal ikke falle sterkt tilbake da dette vil være tegn på dårlig underull. Og siste setning under rasen lyder slik: *Oppnår to dyr samme poengtall skal det seire som har høyest poeng for pels.*

Hermelin - en godt utbredt rase

De siste 30 år har Hermelin i popularitet og utbredelse bare økt og økt, og den har blitt en typisk, klart utpreget sportsrase. Det gjelder selvsagt over hele verden, og på de fleste europeiske utstillinger er det Hermelin som troner øverst i antall. Når vi vet at Hermelin er en rase som i hvert kull ikke får frem mange unger, så kan det fastslås at her avles det med mange mødre og av veldig mange oppdrettere.